

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια όκτακόσα κι' έννενήντα τρία,
κρίσις θά ζουρλάνη τους Ρωμηούς άχρεία.

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αί Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τήν έβδομάδα — μόνον μιá φορά θά βγαίνει,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέλωμαι — γιατί λεπτά δέν έχωμε.
και 'στών Αθηνών τήν πόλιν — και είς τήν άλλοδαπήν,
και είς τήν Ελλάδα δλην — δίγως νάξια κι' έντροπήν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — **όκτώ φράγκα είναι μόνο.**

για τά ξένα όμως μέρη — **δέκα φράγκα και 'στέ χίρι**
Κι' ένα φύλλο άν κρατής — έγινες συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρ' άν δίδει — θά τόν φάη μαύρο φίλι.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' ευθείας πρós έμέ.
Για τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μιá δεκάρα.

Σεπτεμβρίου μηνός ένδεκάτη,
μιá κι' όγδόνη τα φράγκα και κάτι.

Τετρακόσα και σαράντα,
πέρνει τέλος ή λοκάντα.

**Διαδήλωσις τρελλή
του κύριου Φασουλῆ.**

(Ο Φασουλῆς 'στή μέση του βαρύ σιλάχι ζώνει
και Φασουλῆδες μερικους τριγύρω του μαζώνει,
και πάει 'στού Συντάγματος άπάνω τήν Πλατεία
κι' είς ένα στύλο άπ' τούς δηό γοργός αναρριχῆται,
κι' άνήμπορος και κίτρινος από τήν άσιτία
αὐτά περί Συντάγματος πρós τόν λαόν βρυχῆται :)

και τό κρασί τῆς λευθερίας μας έχει κάμει τάπα...
πενήντα χρόνια 'πέρασαν με λούσα μοσχομάγκικα,
πενήντα χρόνια 'πέρασαν πού δέν φορούμε κάπα,
πενήντα χρόνια 'πέρασαν πού κλέβομε με φράγκικα.

Φ — 'Στάς συντεχνίας 'μίλησε ό κύριος Φιλήμων
περί τε του Συντάγματος και του κοινοῦ καλού...
κι' έγώ για τούτο σήμερα ό Φασουλῆς ό τλήμων
θά ρητορεύω 'στόν λαόν από του ύψηλού.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν ως λέγουν λεληθώς
και τόν πατέρα 'μάθαμε νά λέγομε παπαχῆ,
και βασιλεύει 'στους Ρωμηούς Γεώργιος ή πρώτος
κι' εκύλισε ό τέντζερει κι' εορῆσε τό καπάκι.
Πενήντα χρόνια 'πέρασαν με Συντάγμα 'στο πλάγι
και τόσαι λήσταρχοι τάρχη μας 'ήσανε τά λῆμα
κι' επῆραν τῆς φανέρας μας κι' επῆραν τῆς καρδόρας μας
και τούς λαγιοκαϊδαρούς μας και τῆς λαγιοκαϊδαρούς μας.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν ως σήμερα σωστά
αὐτότου 'στού Συντάγματος τό μάγκανο γυρίζομε,
και τώρα τήν κοιλίτσα του καθένας μας βαστά
κι' όλοι μας για τό Συντάγμα φαϊδροί πανηγυρίζομε.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν και όσ' του σαλάρου
και μπάμ και μισομ και γλιν γλιν και τά γλινία αλκαλῆ,
και ναργιλῆς γιασκακῆς και μισομ και πονακῆ
και κόψετε τῆς τρελλοῦ και τῆς νερο 'στ' αὐλάκι,
και τείσαι συ και πειν' έγώ ... και οὐχί σας σῆμα...
κολοῖς και σύ, κολοῖς κι' έγώ, κι' απόνα βρελάκι.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν καλά κι' εὐτυχισμένα,
πού Φασουλῆδες οί Ρωμηοί 'γινῆκαν σάν κι' έμένα,
πού φύλλα του Συντάγματος καθένας εκασούλιζε,
κι' ή δόξ' από τά σύννεφα τῆ μύτη μας 'κουτσούλιζε,
πού 'βάλαμε 'ποκάμισα κολλαριστά με βόρακα,
πού 'βγάλανε για 'λευθεριάς οί ρήτορες τόν κόρακα,

Στάρματα, κηφναριό,
κι' έμπα μέσα 'στό χωριό,
και ξαπλώσου με ραχάτι
'στην καλύβα του χωριάτη.

Φάγε, πιέ, ζαχάρωσε,
δ,τι 'βρίσκεις σάρωσε,
και σάν άρχοντόπουλο
ζήτα του κοτόπουλο.

Σάν 'Αγας διάταξον,
όπως θέλεις γλέντισε,
κοντακίω πάταξον,
σπιρουνίους κέντησε.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν με Σύνταγμα... σπολλάτη!...
και τους σταυρούς μας ρίχνουμε σέ δρόμων σκουπιδοκάρα,
πενήντα χρόνια 'πέρασαν και μέσα 'στό Παλάτι
χοροπηδούνε το μπουστών κι' ή πλύστραις με τὰ τσόκαρα,
και κάθονται καμαρωταίς 'στους Αύλικούς καρσι
και δός του πιὰ τὰ Γαλλικά τὰ ξέρουνε φαρσί,
και πιάνουμε την 'Αλεπού;... άκούτ' εκεί!... την πιάνουμε...
έμπρός, φορμέ βό μπαταγιόν, χωρίς καιρό νά χάνωμε.
Και τὸ κυνήγι θά γενή μετὰ του Βασιλέως;...
άν έλθη έρχομαι κι' έγώ 'στην 'Αλεπού, άλλέως...
Βρέ τί μας λές;... τί νά σάς 'πώ;... την χάρι δέν σάς κάνω
κι' έγώ ποτέ με μπουρζοά την 'Αλεπού δέν πιάνω.

Νά! νά! κι' ή Χοεντζόλλερνισα Σοφία Πριγκηπέσσα
μαζί με τον Διάδοχο περνά 'στ' άμάξι μέσα...
κι' άν ή Πριγκηπισσα περνά δέν πρέπει νά σαστίσωμε
κι' έμπρός της άς περάσωμε χωρίς νά χαιρετήσωμε.
Τόν κάθε μας χαιρετισμό τόν έχει για καμάρι
κι' 'σως κι' αύτή με τόν καιρό άπάνω της τὸ πάρη.

"Ω! σάκρε νόν!... Ω! σαπριστί!...
φοβούμαι μήπως ξιπαστή
και μας σηκώση μύτη
πώς είναι από σπήτι.

Πόζα μιὰ κι' άλλη άς βυστᾶ
εις την Πριγκήπισσα 'μπροστά,
κι' όλαις νά την κυττάτε
χωρίς νά χαιρετάτε

Κι' άν Πριγκηπέσσα λέγεται από τὰς φημισμένες
εδῶ δέν έχει πέρασι, άς την τιμούν εκεί,
και ποιος τὸ ξέρει τάχατε άν Χοεντζόλλερν ένας
έφόρεσε καμμιὰ φορά μεταξωτό βρακί;

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν πού 'κόψαμε και 'ράψαμε,
πού με παιδιὰ έπλήθυσε κι' ή Ρωμηοσύνη νόθα,
και τόνόμα μας όλοι μας ευγενείς εγράψαμε
μέσ 'στό 'Ημερολόγιον του Σάξ-Κοδούργου Γόθα.
Πενήντα χρόνια 'πέρασαν και τών Ρωμηών τὰ ράκη
εδῶθ' εκείθε 'σκόρπισαν, πάρ λα και πάρ ίσι,

πενήντα χρόνια 'πέρασαν και κάθε κοντοβράκι
έπέρασε τους 'Αμιλτων και τους Μομορανσύ.

Πενήντα χρόνια 'πέρασαν κι' ό Κόντες της Κερμα
όταν τόν εξαπέστειλε 'στη Λόντρα ό Σωτήρας
έδωγέ με τόν Ρόσβερν των 'Αγγλων συγγενής
και τούτη την συγγένεια δέν 'γνώριζε κανείς.
Πενήντα χρόνια 'πέρασαν... φέρτε νά πιώ σιρόπι...
πενήντα χρόνια 'πέρασαν... βάλτε φωτιά 'στά τσιπ...
πενήντα χρόνια 'πέρασαν όπου της βούταις πλένουμε
κι' όλους περιφρονήσαμε τους Φράγκους τὰ καθάρματα.
Πενήντα χρόνια 'πέρασαν... ώχού! πώς δέν λωλαίνουμε
βαστάτε με, διαβόντρου γυιοί, και φέρτεν τὰ σιμάματα.

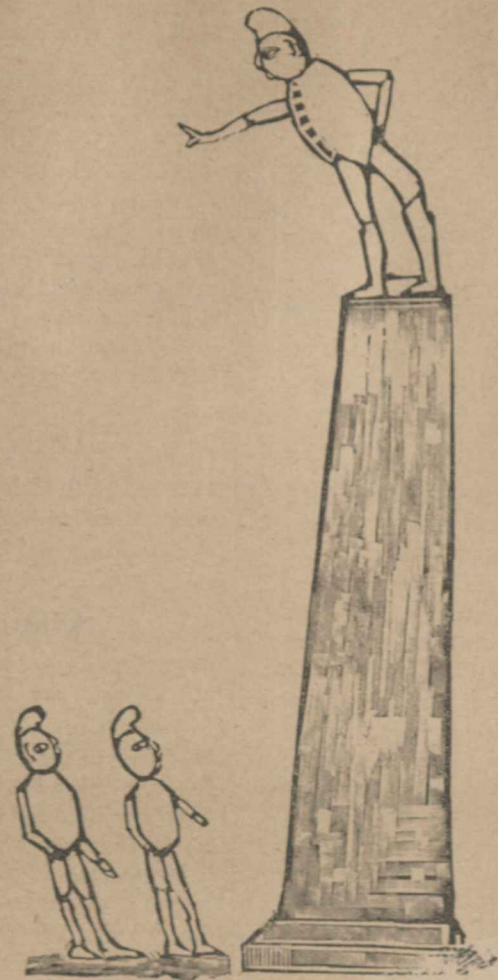
Πενήντα χρόνια 'πέρασαν και τώρ' άποσταμένοι
λέμε πώς και τὸ Σύνταγμα δέν μας παραγουστάει,
γιατί με τούτο βγήκαμε διά παντός χαμένοι
κι' ό,τι δέν φθάν' ή 'Αλεπού τὸ κάνει κρεμαστήρι.

Σέ τούτο του Συντάγματος τὸ πρώτο περιόλι
και κυβερνούν, μωρέ παιδιὰ, και βασιλεύουν όλοι,
κι' εκεί πού 'στό κρεβάτι σου τεντώνεις την αρία
ας βγάλω, λές καθ' έαυτόν, και μιάν εφημερίδα,
κι' εκεί πού 'στόν περίπατο άξένοιαστος γυρίζεις
ας κάνω και μιὰ Τράπεζα μονάχος ψυθιρίζεις,
κι' εκεί όπου 'στό Φάληρο τραβάς για νά χαζέψης
εύθους ιδέα σούρχεται καλή νά μουφλουζέψης.

Κι' εκεί πού χάσκεις μ' άνοικτό και πεινασμένο στόμα
σάν Καραπάνος Αϊάντας άς κάνω λές και κόμμα,
κι' εκεί πού τὸ κεφάλι σου κτυπάς τὸ ψωλάειν
ας γίνω λές σάν Θεωδωρής μεγάλος Ναπολέων,
κι' εκεί πού βλέπεις του λαδιού πώς άδειασε τὸ κύπελλο
ας γίνω λές Πομπήιος καθώς τόν σίρ Τρικούπη,
κι' εκεί πού βλέπεις πώς θά πᾶς κατά διαβόλου μπύ
καθώς τόν Κωνσταντόπουλο άς γίνω λές και Πίτ,
κι' εκεί πού μέσ 'στη σούπα σου λεμόνι Πόρου στίβει
ας γίνω λές και Λεμονής τόν Χάμπρο νά πλουτίσω,
κι' εκεί πού τὰ σουράπια σου τὰ μυρωδάτα τριβίεις
ας γίνω λές και Βουλευτής πρίν βρώμα καταντήσω.

Κι' εκεί πού πᾶς 'στην έξοχή μονάχος σου σάν άσος
ας κάψω, λές καθ' έαυτόν, για γούστο κι' ένα δάσος,
κι' εκεί πού περιφέρεσαι με φούρκα 'στόν όντα σου
ας κάψω, λές, τὸ σπήτι μου και βιαστικός άς φύγω,
κι' εκεί πού βλέπεις κόκορα τῆς γειτονιάς κοντά σου
ας γίνω, λές καθ' έαυτόν, και ζροκλέπτης 'λίγο.

Κι' εκεί πού βλέπεις πώς και σέ δέν σέ ψηφᾶ κανείς
ας γίνω, λές καθ' έαυτόν, και 'λίγο ευγενής,
κι' εκεί πού μήτε 'σώθρακο δέν έχεις νά φορέσης
ας βάλω, λές, μεταξωτό νά θαμβωθούν τὰ πλήθη,
κι' εκεί πού μόνος δέν 'μπορείς 'στην τρύπα νά χαζέψης
ας σύρω, λές, όπίσω μου κι' αυτό τὸ κολοκύθι.

Κι' εκεί πού τὰ μεσάνυχτα ή γειτονιά κοιμάται
μιὰ πατινάδα 'ξαφνικά ή μνήμη σου θυμάται,
κι' άς τραγουδήσω, λές, κι' έγώ, κι' αρχίζεις μέσ 'στη ζέστη:
είχεις κι' άμπέλια 'στη Βλαχιά, σπήτια 'στό Βουκουρέστι,
κρίμα πού δέν παντρεύεσαι
και σύρε νά κουρεύεσαι,
και τὰ λοιπά και τὰ λοιπά,
και λές ακόμη ένα...
παπαδοπούλα του παππά,
άγάπα με κι' έμένα.»

Κι' εκεί πού ψάλλεις πού και πού ελευθερίας στίχους
κυττάξεις έξαφνα σταυρούς σ' άσβεστωμένους τοίχους,
κι' άς τούς μουσκέψω, λές, κι' αυτούς για νά περάσ' ή ώρα
κι' αρχίζει πότισμα ψιλό και δός του πέρνης φόρα,
κι' ενώ κλητήρας έρχεται με κόκκινη ίρία
έσύ του λές αέν έρχεσαι νά κάνωμε παρέα;»
κι' ενώ 'μιλείς προς τέργανον του νόμου προπετώς
σε πλησιάζει ό κλητήρ κι' αρχίζει τσούρ κι' αύτός.

Κι' εκεί πού μπαίνεις σπήτι σου κλειμένο τὸ κυττάς
κι' άμείσως τούς γειτόνους σου περιεργός 'ρωτάς
μήπως κανένας σ' άδειασε τὸ σπήτι κατὰ λάθος,
άλλά σου λέγουν φύλακας τών νόμων σειδαστοί

πώς άγνωστοι σ' έσουφρωσαν, και τότε λές με πάθος:
«άχ! ποτέ θά με γόρουνε και μιὰ φορά γνωστοί!»

Κι' ενώ βαρύνε τὸ λυγρόν περιπαθὲς λαντέρνα
μαγαίρια βλέπεις γύρω σου ν' άστράφτουνε γυμνά,
κι' ενώ με κάποιον σύντροφο γλέντας μέσ 'στην ταβέρνα
ας τὸν τραβήξω, λές, κι' αὐτοῦ καμμιὰ 'στ' άγκυλά,
κι' εκεί πού σὺ λυγρίζεις τὸ διάβολο θά γένω
ας γίνω λές καθ' έαυτόν, παπάς και τραγογίνης,
κι' ενώ τὰ ποδοφεύστανα περνούν τὰν 'Αθηνών
ας δώσω, λές, μιὰ δαγκωνιά σέ κάποιον κουτσουμπό,
και πάλι παντὼν Βασιλεύς άς γίνω και βουνών
για νά χαρᾶ 'στόν τάφο του κι' ό κρέας 'Αλεπού.

Κι' ενώ 'αὐτὸς ποίμα τὰς νά μέλεις πώς πηγαίνει
τὸ σάβανο τὸ σινάλλαγμα ή λίσσα, το χαρτί,
ένος μεστής 'εσένα μίς' άπ' τη Μητέρα βγαίνει
και σου ρωνάει Γαλλικά εμίσση Λερός παρτί,
έσ' πουράς τόν έρωτά... κι' άν τὸ γιατί γινώσκω
μιὰ σάν του Μπαρμπακάρα τόν 'Οσκαρ φιλοξέει:

«'Οσκαρ λό σά,
μα νά κτερά»

Κι' ἐκεῖ ποῦ σὰν Χριστιανὸς τραβᾷς 'στὴν 'Εκκλησία
ἀπ' τὸ Δημοπρατήριό σου λένε νὰ περάσῃς,
καὶ βλέπεις τὰ κουμπούρια σου εἰς τὴ δημοπρασία
κι' εὐθὺς ἰδέα σουρᾷται νὰ τὰ ξαναγοράσῃς,
καὶ μία, δύο, ἀλλὰ τρέ, καὶ λές εἰς τὸν καθένα :
«μωρέ, κι' ἂν πᾶς 'στὴν 'Εκκλησία προσκύνα καὶ γιὰ μένα.»

Λόρδος Τρικούπης, Θεοδωρῆς, Λαγκάδια, Μεσολόγγι,
Πίτ, Καραπάνος, Λεμονῆς, ρεπούμπλικα τοῦ Ράλλη,
μπόν βουγιαζ μεσσιέ Λεκός, κατακλυσμός καὶ βόγγοι,
καὶ γιὰ τὸ φράγκο συλλογαῖς μὲ ξέσκεπο κεφάλι,
καὶ κανονιαῖς καὶ ζητιανιαῖς καὶ γιὰ τὰ φουντιγγ δίσκοι,
καὶ Βασιλεὺς ἀνεύθυνος καὶ τόσοι Βασιλίσκοι,
ποῦ μᾶς τραβοῦν ἀπὸ ταῦτι
καθ' ὅλ' ἀνεύθυνοι κι' αὐτοί.

Μὸν ντιέ, μὸν ντιέ, τί μυστικαῖς καὶ φανεραῖς φευγάλαις,
καὶ δός του 'στὸν 'Ανεύθυνον ἀναφοραῖς μεγάλαις,
καὶ σῶσε μας γιὰ τὸ Θεὸ ἀπὸ τὰ παρλαμένα
προτοῦ σὲ φοβερίσωμε μὲ προνοντιαμένα.

Βασιληᾶ, χρυσὸ στολίδι,
μὴν πηγαίνῃς σὲ ταξειῖδι,
μὴ μακραίνῃς μῆτε λεύγα
κι' ὁ λιμός ἐμπρός μας εἶναι,
ἂν θὰ μείνῃς λέγω φεύγα,
ἂν θὰ φύγῃς λέγω μείνε.

Βασιληᾶ, μ' ἐμᾶς τὰ χάνεις,
μὰ κι' ἐμεῖς τὰ χάνομε,
κι' οὔτε νοιόθομε τί κάνεις
κι' οὔτε τὸ τί κάνομε.
Κι' ἕνα κι' ἄλλον προσκαλεῖς
μέσα κι' ἔξω τῆς Αὐλῆς,
μὰ δὲν ξέρεις τί θὰ γένη
μὲ τὸ τόσο μπαινοβγαίνει.

Κι' ὁ Τρικούπης γεμάτος ὄνоре
ἕνα τέτοιο σοῦ ψάλλει μινόρε :
«Μ' ἀπαρνήθῃς, σκληρέ, μ' ἀπαρνήθῃς,
γράψε μού το σὲ μαῦρο χαρτί,
κι' ἕναν Λόρδο τρανὸ δὲν 'φοβήθῃς,
ποῦ τοῦ Πάππα τὰ γένηα κρατεῖ.»

Πενῆντα χρόνια 'πέρασαν, 'Ελλάς μου ζωοδότειρα,
καὶ χοῖροι πίνουνε νερὸ μέσ' ἀπὸ δισκοπότηρα,
κι' ὅλοι τὰ νύχια ξύνομε 'στὴ σάπια σου κουφάλα
καὶ λέγει κάθε γαῖδαρος τὸν πετεινὸ Κεφάλι,
κι' ὅλα τὰ πολιτεύματα μανέστρα κι' ἀνακάτωμα,
καὶ λογοδιάρροι' ἀγιάτρευτη καὶ γενικὸ ξεπάτωμα,
καὶ βλέπομε γιὰ ντύσιμο πῶς λείπει κι' ἡ λινάτσα
καὶ κελαιδοῦμε λέρ μπκλέρ κι' ἐγὼ κρατῶ τὸ ἴσο,
καὶ τοῦτοι μπαίνουν 'στῆς Αὐλῆς τὴν πόρτα μὲ τὴ φάτσα
κι' ἐκεῖνοι σὰν Μπερτόδουλοι τρυπνούν με τὰ πίσω.

Κερχίαν δὲν ἡλλάξαμεν,
τὰ πρέποντα εἰρήκαμεν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου κονιορτός πολὺς.

τὸν ὄρκον ἐφυλάξαμεν,
τὴν πίστιν τετηρήκαμεν.

Ζήτω !... σκάς 'Εὐρώπη σκύλα,
τόκα, Περικλέτο βλάμη,
ὅλα θάλασσα καὶ νίλα,
ρούφ' αὐτέ μου τὸ ποτάμι.

Ρωμηοί μου, σὰς συγχαίρω...
χαρὰ 'στὸ Σύνταγμα σας,
κι' ἀγέρωχος προφέρω
τὸ μέγα ὄνομά σας.

'Αδέλφια φιληθῆτε,
βάλτε στραβὰ τὸ φέσι σας...
φτοῦ ! νὰ μὴ βασκαθῆτε
καὶ σίδερο 'στὴ μέση σας.

**Λύκειον μοναδικόν
κι' ὄντως Εὐρωπαϊκόν.**

Ἄν ἀληθῇ διάπλασιν τῶν τέκνων σας ποθῆτε
ἀμέσως εἰς τὸ Λύκειον Μακρῇ καὶ Μάνου ἴτε.
Γνώμαις γι' αὐτὸ δὲν εἶναι δηλὸ . . . καθ' ὅλα εἰτελῆς
καὶ δὲν πηγαίνει τοῦ κακοῦ ὅ,τι καλὸ κι' ἂν λές.
Αὐτὸς ὁ Μάνος κι' ὁ Μακρῆς — μεγάλη των τιμῇ —
ποτέ δὲν ἔμαθαν νὰ τρῶν χαράμι τὸ ψωμί,
μ' αὐτοὺς μορφόνεται κανεὶς ἐνῶ διασκεδάζει,
ἐκεῖ κι' ὁ γυῖός τοῦ Φασουλῇ προκόβει καὶ σπουδάζει.

**Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Ἐφημερίς σατυρικὴ τὸ Σκριπ εὐφρεστάτη
καὶ μὲ πιπέρι μπόλικο καὶ μ' Ἀττικὸ ἀλάτι,
διαβόλου κάλτσα, πεταχτή, κι' ἐνήμερος εἰς ὅλα,
ὅπου σὰν χάσιμο ψωμί πουλεῖται καὶ φραντζόλα.

Μηνᾶ Χαμουδοπούλου Κατήχησις τελεία
ορθόδοξος καθ' ὅλα καὶ Χριστιανικὴ,
πολύτιμον βιβλίον εἰς πάντα τὰ σχολεῖα,
καὶ γλαφυρὰ τὴν γλώσσαν καὶ περιεκτικὴ
μὲ νέας ἐξηγήσεις καὶ διδασκὰς πλουσίας,
κι' ἀντὶ ὀραχμῆς τιμᾶται μίαν καὶ ἡμισίαν.

Νέον Παρθενάγειον, ποῦ θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ,
κι' ἡ γνωστὴ τὸ διευθύνει Φουντεῦλλη μὲ τὴν Πριναρῇ.
ὁρὸ κυρίαῖς ὅπως πρέπει μὲ χαρίσματα μεγάλα,
ποῦ τὰ λόγια των καμπόσαι τὰ κρεμοῦν γιὰ σκουλαριὰ
καὶ νηπίων θάχῃ τάξεις τὸ Σχολεῖον των μὲ τάλλα
καὶ δασκάλισσαις θὰ βγάξῃ, ὅπου θάχῃ τεφαριὰ.
Ἐπὶ ὁδὸν Ἀκαδημίας τὸ Σχολεῖον τοῦτο κείται,
ἀριθμὸ δὲν ἐνθυμοῦμαι, μὰ ρωτᾶτε νὰ τὸ ὁρῆτε.